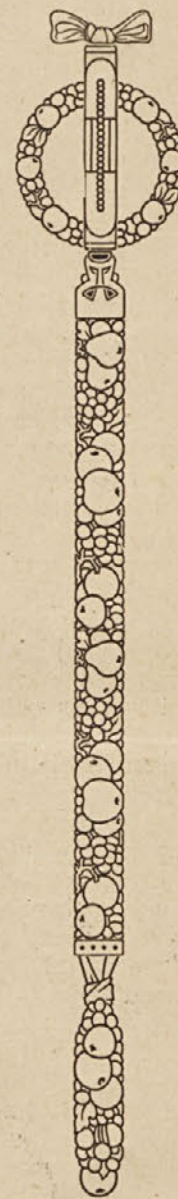
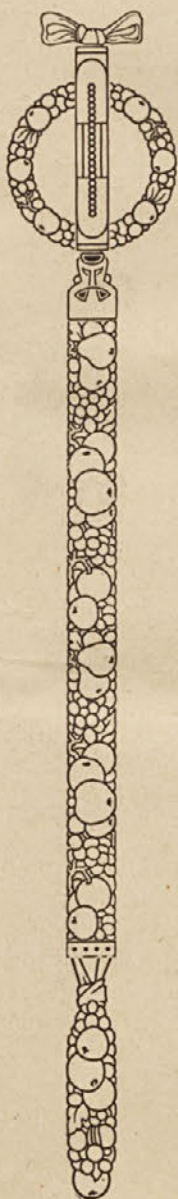

V Ljubljani, v petek, dne 27. oktobra 1911.

<p>Naročnina za Avstrogersko: 1/4 leta K 1'80 1/2 leta K 3'50 celo leto K 7'— za inozemstvo: " 2'30 " 4'50 " 9'—</p>		<p>Redakcija in administracija: Spodnja Šiška štev. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.</p>		<p>Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri večkratnih objavah primeren popust.</p>	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 36.	

Poroka v cesarski hiši: Nadvojvoda Karol Franc Josip s svojo nevesto princezino Cito.

Dv. fotogr. Pietzner, Dunaj.

Po petnajstih letih.

Novela. Spisal L. Braun. — Poslovenil Ad. S.

(Dalje.)

Voz je prišel na mal' griček, raz kateri se je videlo na eni strani železniško postajico, a na drugi pa vas ob gradu Selhov.

„Lep razgled od tod,“ je dejal Pavel medtem, ko je voz drčal navzdol, „pa če se pogleda bliže in spozna razmere . . . Življenje v ogerski vasi, kjer gospoduje graščak, na . . . Dovolite, da vas popeljem k hiši vašega brata.“

„Ne, hvala!“ je odgovoril Majer, „hočem na tihem priti in torej dovolite, da izstopim ter grem od tod peš. Hvala vam za vašo prijaznost.“

In izstopil je.

„Prosim,“ se nasmehne oskrbnik. „Sicer pa je bil to le egoizem. Ako mislite ostati dalj časa tukaj, upam, da se še vidiva. Stanovali bodele prav gotovo pri bratu?“

„Mislim da.“

Mlad mož se je za trenutek zamislil.

„Nič ne de. Če dovolite, vas bom jutri obiskal.“

„Zelo me bo razveselilo. Na snidenje tedaj!“

Majer je podal pri tem oskrbniku roko, katero je ta stisnil iskreno.

Voz se je pravkar vstavil pri vhodu v vas. Majer je stopil z voza in vzel kovček.

Oskrbnik pa je zaklical:

„Šolsko poslopje je zraven cerkve. Spoznali ga bodele, ker je zidano lepše od drugih poslopij.“

Majer še je enkrat zavihtel klobuk, voz pa je zavil na levo proti grajščini.

II.

V senčnici na vrtu, ki se je razprostiral za šolo, je sedel učitelj Majer z družino krog velike mize. Na mizi so stale še posodice za kavo. Učitelj je imel navado, da je čital ob tem času časopise, ki jih je prinesel pismonoša ob štirih popoldne. Te navade ni opustil niti danes, dasi je bil že prihodnjo soboto rojstni dan grajščaka in cerkvenega patrona, gospoda pl. Selhova; tako slučajno srečno naključje se ne sme opustiti neopaženo. Že več dni je delal in skrbno sestavljal slavnostni govor, v katerem je hotel orisati veliki pomen tega dneva, in izreči z nadebudno mladino vred svojemu dobrotniku globoko hvaležnost in vdanost.

Pameten mož je bil učitelj Majer. Vedel je, kaj je dolžan svojim predpostavljenim. Ves svoj živ dan je bil realist, in se ni bavil s politiko in z nobenimi novotarijami, ampak je gledal ljudi in svet tako, kakršen je bil nekoč. Da je ta način življenja za revnega človeka, ki hoče priti do službe in kruha, edino pravi, ni dvomil, zakaj imel je dokaze za to v svoji lastni usodi. Njegova sedanja služba, mu je z raznimi postranskimi zaslužki dajala veliko več dohodkov, kakor njegovim kolegom. Pri predstojnikih je bil v izredni milosti in temu se ima edino zahvaliti pametnemu življenju, ki ga je znal prilagoditi razmeram. Njegov brat, poln idealov, ki je bil nadarjenjši, kakor on, a so mu rojili po glavi različni načrti, ki se na tem svetu, ki je prepojen s hinavščino in egoizmom ki se itak ne morejo uresničiti, je moral kloniti duhom. Učitelj Majer se je čutil pri takih mislih nenavadno vzišenega nad bratom, katerega se je spominjal, kot nevrednega, ki dela sramoto njegovemu imenu in poklicu.

Sicer se je pa le redko spominjal, da je imel brata. Navadil se je, da ga je smatral mrtvim. Najbrže itak več ne živi

Josip, ki je izginil pred petnajstimi leti, a če se vendarle živi, toliko pameten bo ysekakor, da se ne bo vrnil več v Avstrijo. Že misel na to, da bi se to utegnilo pripetiti, mu je bila že zelo neprijetna, in Majer se je trudil vedno, da jo je kakor najhitreje zatrl.

Kakor vsem sebičnežem, mu je bila lastna sreča največji cilj življenja. Vzel je za ženo hčer poštenega rokodelca, sirota, ne iz ljubezni, nego preračunjeno, katere mu je prinesla majhno doto. Pedantično strog, jo je sčasoma tako zbegal, da mu ni upala besedice nasprotovati, ako je enkrat on izrekel svoje mnenje.

Rodila mu je tri hčerke. Obe starejši hčerki sta bili v moralčnem oziru popolnoma podobni očetu. Po materi sta podedovali le komaj opažano milino in inteligenco.

Tretji otrok pa je bil izjema. Dobrota in razumnost matere sta se zedinili v Jerici z bistrim razumom očetovim. Radi telesne pohabljenosti se ni mogla udeleževati veselih iger otročadi. Tako je postala boječa in je

K cvetličnemu dnevnu v Ljubljani: Najmlajša prodajalka na cvetličnem danu Mirica Mikšič-Bernatović.

med tem, ko so se drugi otroci igrali sedela v kakem kotu in čitala, ali pa pomagala materi pri gospodinjstvu. Kakor hitro so jele hčerke doraščati in se razcvetati, si je jel zidati oče sebične upe na nje. Posreči se mu, da dekleta bogato omoži, še mora njegov vpliv narasti in služba se mu gotovo zboljša. Na Jerico seve ni mnogo stavil. Njen tihi, skromen značaj ni bil primeren, da bi zbujal pozornost bogatih snubcev in njena telesna napaka splaši celo manj premožne. Jerica ne bo naredila „dobre partije“.

Tako vsaj je mislil oče.

Ni pa vedel, da je bila Jerica, vključ zapostavljanju, vendar srečnejša, kakor njeni sestri. Zakaj, ne sebičnost, ampak ljubezen osrečuje in Jerica je imela toplo in blago srce, ki se ni plašilo nobene žrtve. In to srce ji je pogosto utripalo burno in glasno, odkar je spoznala mladega oskrbnika iz Solhova, kojega prijazen in odkrito-srčen značaj in ljubeznjivo vedenje se je tako zelo razločevalo od pedantičnega očeta,

visokonosečega barona in ponižnega kmetiča. Vendar za to skrivnost ni znal nikdo — niti lastni materi se ni upala povedati.

Najstarejša hči, Evelina, je bila že eno leto v Budimpešti za vzgojiteljico, kjer je upala najti svojo srečo. Druga, Marta, je iskala nestrpnost, kdaj bo lahko pokazala očetovi hiši hrbet, kjer ji je tako dolg čas. A mora še čakati, ker še ni dokončala svojih študij.

Pravkar sedi na vrtu v senčnici in nekaj slika, ter se pogovarja z materjo o slavnosti, ki se bliža vsled rojstnega dneva barona Selhova. Jerica pa sedi v kotu in čita. Nje take slavnosti ne zanimajo.

Nikdo ni opazil, da se bliža tujec proti senčnici. Še le, ko se je pokazala pri vhodu v senčnico postava, so se zdramili. Učitelj se je dvignil naglo in stopil tujcu nasproti. Oba brata sta se gledala za hip vprašajoče.

„Martin“, izpregovori tujec z glasom, ki je kazal ginjenost; „Martin, ali me več ne poznaš?“

Učitelj je stopil korak nazaj z grozo in strahom na licu in zajeceljal:

„Josip — Ti si?“

„Da. Vleklo me je, da vidim zopet po petnajstih letih svojo domovino in svoje drage.“

Podal je bratu obe roki, za kateri je učitelj obotavljaje prijel. Njegov obraz, ki je kazal vedno izraz zavedajoče se časti, je bil preplašen.

Zenske so se med tem dvignile in opazovale radovedno poteze prišlega sorodnika.

„Oprosti, da te nisem spoznal takoj,“ de Martin, ki se je hitro zavedal od osuplosti. „Zelo si se spremenil!“

„Ne pozna se mi pač res, da bi bil kedaj bogoslovec,“ odvrne Josip z ironičnim glasom.

„V resnici, ne, — in tembolje za te,“ odvrne Martin. „Vendar, stopi bližje, mojo soprogo in hčerke si že poznal pred tvojim — pred tvojim odhodom. Tej je ime: Marta in oni: Jerica. Prosim, sedi, gotovo si utrujen!“

Josipovo obličje se je stemnilo pri tem hladnem bratovem sprejemu. Na Martina okoren poklon in osupli mali ženi, ki je pogledovala proseče svojega moža, kot bi ga prosila pomoči, kako se naj vede napram, kakor iz neba padlemu svaku, je odgovoril z rahlim nasmeškom. Na jezik mu je silila pikra beseda. Kar prime nenadoma mehka roka njegovo, in prijazen; nežen glasek reče:

„Dobrodošel v domovini, striček. Zelo se veselimo, da te vidimo!“

Nežen glas je nekoliko potolažil jezo prišleca.

„Hvala, Jerica,“ de in pogladi ljubeznjivo mehke lase mladega dekleta. „Hvala ti za pozdrav!“

Nato se je nasmehnil:

„Bolje bi bilo, če bi poprej naznanil svoj prihod. V tako dolgem se človek drug drugemu odtuji. Glavna stvar pa je, da vam nisem nadležen.“

„Nikakor ne,“ odvrne brat hripavo. „Želiš okrepečilo, dokler ni gotova večerja?“

„Hvala! Prosil bi le za kupico vode.“

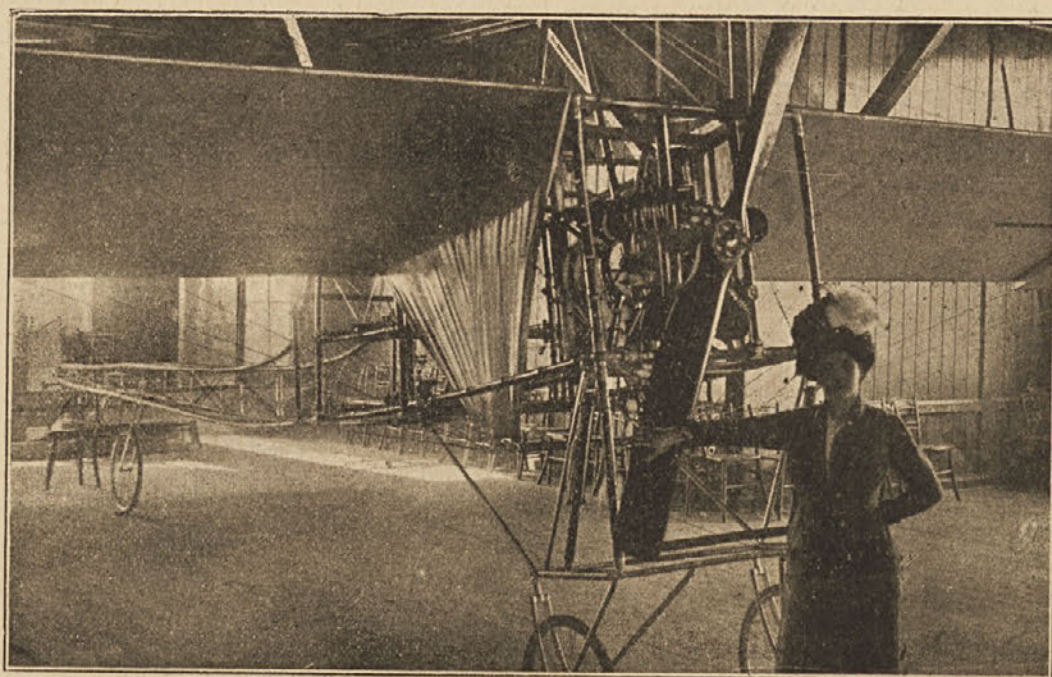
Jerica je odhitela, da postreže stricu. Josip je gledal za njo. Oskrbnik je prav govoril. Hojo dekleta je bila sicer neenakomerna, a lahka in gibčna. In tudi v tem se mlad mož ni motil. Jerica je bila izmed vseh najboljše. Samo nji se je zdelo vredno, da je privoščila tujcu prijazno besedo.

Po daljšem mirnem molku vpraša učitelj:

„Prihajaš od daleč?“

„Iz Brazilije.“

(Dalje.)

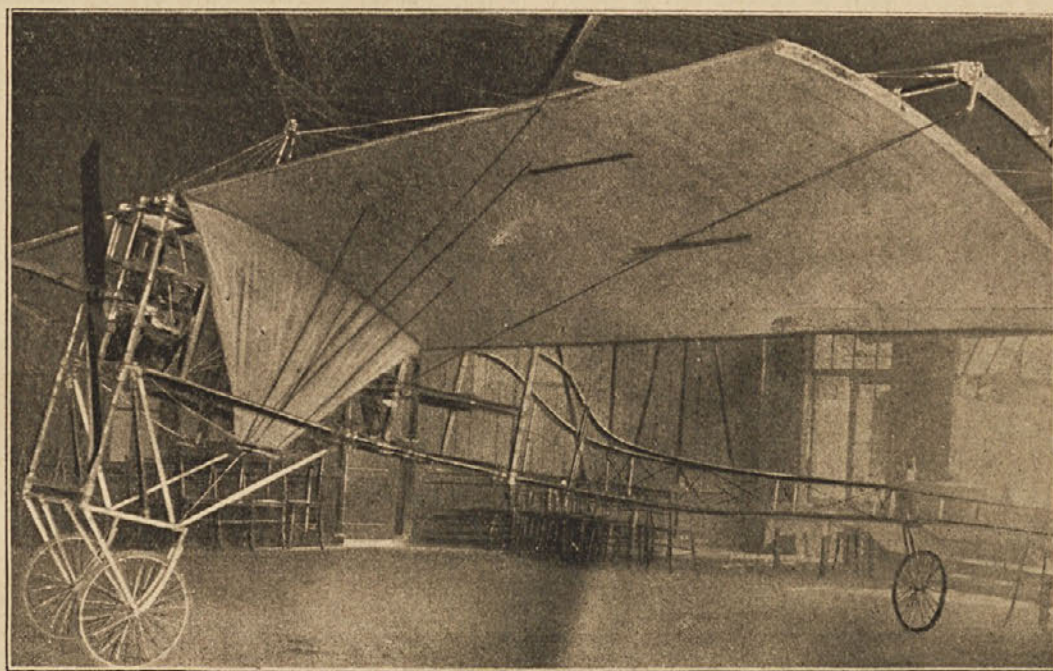
Letalni stroj sistema Kjuder-Renčelj: Stroj z repom in perutnicami.

Poroka v cesarski hiši.

(Slika na naslovni strani.)

Dne 21. oktobra t. l. se je na gradu v Schwarzenau v bližini Dunajskega Novega mesta v navzočnosti Franca Jožefa, saškega kralja, veliko nadvojvod in drugih dostojanstvenikov in sorodnikov cesarske hiše izvršila poroka nadvojvode Karla Franca Jožefa s princezino Cito parmsko. Na predvečer poroke je papežev majordomus Bisleti izročil zaročencema sijajen dar sv. očeta, ki je vsa v srebru izvršena reprodukcija znane podobe Izveličarja od Leonarda di Vinci, posejana vsa z najdragocenejšimi biseri. Zaročenca sta se za dar sv. očeta presrečno zahvalila. Ob četrtni na 12. uro popoldne se je začela ceremonija. V prvi vrsti je korakal nadvojvoda Karol Franc Jožef v uniformi dragonskega polka z zlatim runom, na njegovi desni strani cesar Franc Jožef I., na levi pa njegova mati nadvojvodinja Marija Jožefa. Princeza Cita Parmaska je korakala v drugi vrsti, na desni šef rodovine Bourbon, vojvoda madridski, na levi pa njena mati Marija Antonija Parmaska. Preden je Karol Franc Jožef pokleknil, je odložil sabljo. Poroko je izvršil v imenu sv. očeta majordomus monsignore Bisleti. Ko je majordomus zaročenca vprašal, se

hočeta li v zakon vzeti, je princezinja Cita odgovorila tako naglas po francosko „Oui!“

Letalni stroj sistema Kjuder-Renčelj: Leva perutnica in rep.

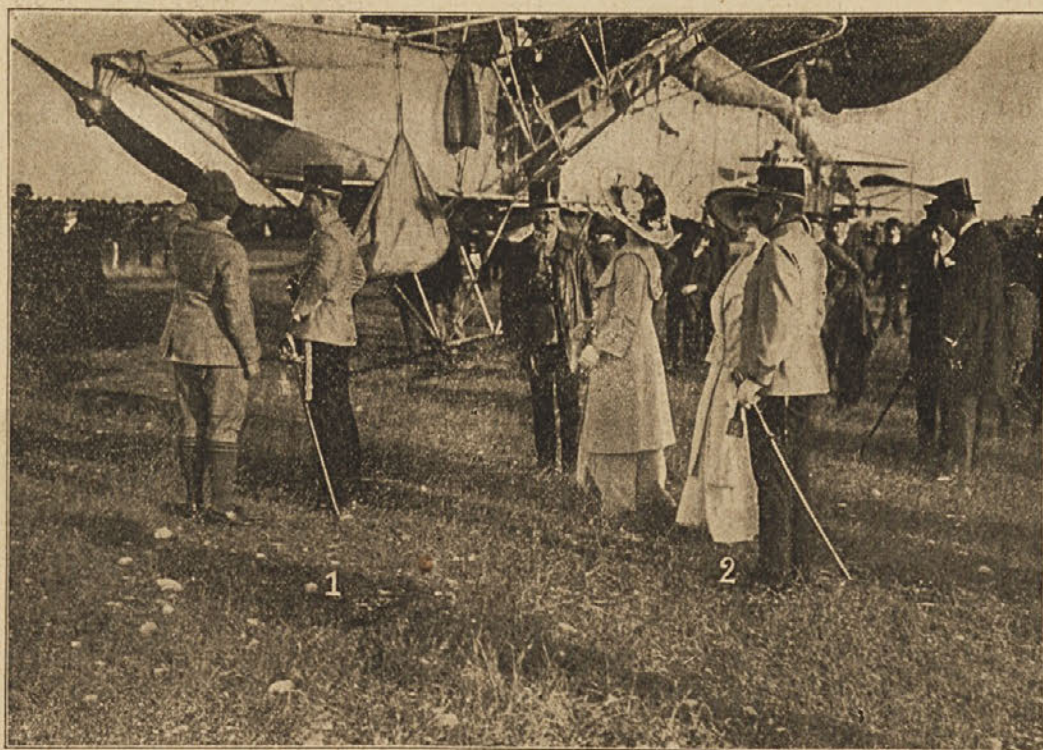
— „Da!“ — da se je cesar nasmehnil. Pri izmenjavanju prstanov je zapel zbor

malo veljave, le kak zabit slovenski renegat misli da je nemščina „nobel“ in da se brez nje ne da živeti.

„Letalni teden“ v Dunajskem Novem mestu. V Dunajskem Novem mestu je bil vprizorjen v minolih dneh takozvani „letalni teden“. — Vojno ministrstvo podpira v zadnjem času z neobičajno vneto zrakoplovne poskuse. — Vojno ministrstvo je odkazalo precejšnje zneske kot nagrado častnikom-pilotom. Tudi nadvojvoda Karel Fran Josip je s svojo nevesto Cito posetil letalno polje.

† Dr. Josip Vošnjak.

Umrli je mož — nepričakovano je zaževal grob, in se zagrnil nad vzor možem — rodoljubom, pisateljem in buditeljem Slovencev. — Izdihnil je, zadet po kapi v soboto 22. t. m. zvečer svojo veliko dušo dr. Josip Vošnjak. Tako legajo v grob naši veliki možje, a mi, ki plakamo ob njegovem grobu, obljubimo, da hočemo napeti vse sile, da bomo hodili njegova pota, nesebičnosti, požrtvovalnosti in čistega rodoljubja. In njegov duh, ki bo bedel nad nami se bo radoval sadu, ki ga je obrodlilo njegovo delo. — Slava dr. Jos. Vošnjaku!

Letalni teden na vežbališču v Dunajskem Novem mestu: Inženir Stagla razkazuje nadvojvodi Karlu (1) in njegovi nevesti Citi (2) svoj aeroplan.

V prihodnji številki prinesemo slike in izpregovorimo več o velikem pokojniku.

Železnato vino lekarnarja Piccolija je najboljše izmed vseh železnatih vin, ker ima toliko železa, kolikor ga je po zdravniških poskusih potrebno za odraslega človeka. Druga železnata vina pa večinoma ne vsebujejo več železa kakor navadna vina.

Letalni stroj. Te dni je bil v areni ljubljanskega Narodnega doma razstavljen letalni stroj, katerega sta izumila slovenska avijatika Kjuder in Renčelj. Ta letalni stroj se odlikuje od drugih letalnih strojev s tem, da vzdržuje stransko stabilizacijo s skrajševanjem, oziroma zdaljševanjem nosilnih kril, dočim vsa ostala letala vzdržujejo ravnotežje z zavijanjem nosilnih kril. Tak način vzdrževanja ravnotežja z zavijanjem nosilnih kril, pa je nepraktičen in zelo nevaren. — V slučaju, da se pokvari motor, ali pripeti avijatiku v zračnih višinah kaka druga nezgoda pri letalnem stroju, in bi ta začel padati proti tlom, tedaj je letalcu na razpolago krmilo, s katerim lahko v trenutku obrne nosilna krila proti padajoči smeri. Vsled zračnega pritiska se stroj zopet vzravna, ali pa pada v letalnem poletu na zemljo. S tem padobranom je dosežena varnost za letalce, kakor tudi za stroj sam. Danes prinašamo dve sliki tega letalnega stroja in častitamo izumiteljema, da sta ravno ona, kot Slovenca, pripomogla velik korak do spolnolnive avijatičuega stremljenja.

Ruski bibliofili. V zadnjem času se ustanavljajo po vseh večjih mestih društva bibliofilov, t. j. prijateljev knjig. Kaki so

dela odličnih pisateljev v krasnih izdajah. Nedvomno je, da take izdaje ugodno vplivajo na okus čitateljev. Naša slika nam kaže skupino društev ruskih bibliofilov zbranih nedavno na shodu v Petrogradu!

g. A. Peskom v družbi z vlč. g. župnikom Hrabo na najsevernejšo točko slovenskega ozemlja na Koroškem na Djekše.

In ko so gledali zemljo, pokrajine, ki so se razprostirale pred njimi, pač otroci

Izle na najsevernejšo točko slovenskega ozemlja na Koroškem: Učenci Velikovške Ciril-Metod. šole na Djekšah. — Vlč. g. župnik Hraba in takratni učitelj g. A. Pesek, med njima župnikova mati.

Zgoraj (od leve na desno) so: E. A. Ljakkij, A. M. Bělov, P. N. Seffer, A. K. Borordin, B. L. Modzalevskij, L. P. Lobov, N. U. Lisovskij, A. S. Rajevskij, B. U. Gorodeckij, I. K. Antoševskij, A. G. Maksimov, Ch. M. Loparev, N. P. Pavlov-Silvanskij, A. J. Malenin, A. L. Lipovskij, V. N. Korablev, P. M. Bogdanov, K. J. Chranevič, spodaj (sedeča) Bočanovska M. S., F. A. Vitberg, S. A. Vengerov, E. F. Lisovská, A. M. Lovjagin, V. Bočanovskij, A. J. Lašenko in T. A. Lovjagino.

Ob Soči. Danes prinašamo še dve sliki iz onih pokrajin, katere je gledal „goriški slavček“ Simon Gregorčič in zapel domači reki: „Krasna si bistra hči planin . . .“

niso pomislili, da gledajo potujčeno zemljo. Ali morda? . . . Ali je kateremu izmed njih prišla v spomin pesem Gregorčiča, ki jo je čital doma ali kje že? . . . Pesem, ki vsebuje toliko obtožbe in bolesi.

„Pozdravljam sólčna te raván,
ki pred menoj si razprostrta!
Ti lepa si, kot sen krasán,
pododa rajskega si vrta.

In vendar, rajska ti raván,
ko náte potnik se oziram,
moj duh temán je in mračán,
in sólze iz oči otíram.

Naš bil nekda je ves ta raj,
očetom našim domovina;
tuj národ tód se širi zdaj,
naš raj je tujcev zdaj lastnina.

Zatrť sedaj je tod naš glás,
in tuji króg zvene glasóvi,
tuj trg in grad, tuj ves je kras,
oh naši so samó — grobovi! . . .

Josipina Šipankova, operna primadona v slov. dež. gledališču ljubljanskem (Santuzza: „Cavalleria rusticana“).

Ob Soči: Most čez Sočo pri Kobaridu.

Fotogr. Smrekar.

njihovi nameni? Bibliofil skrbi za opremo knjig, za zbirko vseh del gotovega pisatelja, ali pa zbira dela, tikajoča se gotovega predmeta, ali vprašanja. Društva bibliofilov izdaja od časa do časa zbrana

Izlet na najsevernejšo točko slovenskega ozemlja na Koroškem. Danes prinašamo sliko družbe iz izleta, učence Ciril in Metodove šole v Velikovcu, ki so poleteli s svojim takratnim učiteljem

Gdč. Josipina Šipankova je Pražanka ter je absolvirala na praškem konservatoriju glasbene študije. Izučila se je za harfo. Potovala je s slavno Češko Filharmonijo po Rusiji in med Poljaki. V Lvovu

je začela nastopati kot koucezna pevka, Pevske umetnosti se je učila v Draždanih in v Berlinu. Kmalu je bila angažirana kot prva pevka v Varšavo, kjer je pela veliko partijo Salome v moderni operi Rikarda Straussa, ki je sam dirigiral. V sezoni 1908/09 je bila angažirana za ljubljansko slovensko opero; tu je pela „Dililo“, v operi „Zrinjski“, „Prodano nevesto“, „Werther“ in „Onjegin“. Nato si je v Pragi osnovala svoje pevsko šolo za operne začetnice. Za sezono 1911, 12. je zopet angažirana v Ljubljano kot prva operna pevka. Gdč. Šipankova ima čist, visok sopran izvrstne šole ter čedno zunanost. Zlasti za mladodramatične, pretične in patetične vloge je izredno uporabna. A tudi za visokodramatične partije ima dovolj sile v svojem lepem glasu. Ljubljančanom je iz prvega njenega angažmana v najboljšem spominu.

Drobiž.

Slovenskim gospodinjam prav toplo priporočamo ponovno našo domačo Kolinsko kavno primes, ki je najboljša blago te vrste. Pozivljamo pa tudi vse slovenske gospodinjice, naj se ne zadovoljujejo samo s tem, da same kupujejo ta izborni domači kavni pridanek, temveč naj ga izkušajo tudi razširiti tja, kjer ga morda še ne poznajo.

Priloga. Današnji številki smo priložili vsem naročnikom izven Goriške prospekt, ki ga je izdala „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček. Gg. čitatelji naj se poslužijo pridjane dopisnice. To kulturno podjetje prav toplo priporočamo.

Zaklad starega denarja. Na vojaških vajah blizu Osjeka so pionirji našli na neki grob s človeškim okostjem in 300 do 400 komadi srebrnega denarja. Častnik je preprečil, da si niso vojaki prilastili denarja ter je zanimivo numismatično zbirko izročil svojemu poveljniku.

Grob prvega ruskega kneza. Blizu Ladoškega jezera iščejo ruski arheologi grob prvega ruskega kneza Rurika. Do zdaj so našli „bratovsko gomilo“ (skupni grob), o katerem sodijo arheologi zaradi bogatih in umetnih okraskov, da so bili v njem pokopani staroruski bojarji. V grobeh so našli različno orožje, med katerim zbuja pozornost sekire in stari meči.

Čudna cvetlica. V Arabiji raste svetlo rumena cvetka, ki nosi črna semena grahove velikosti. Domačini posuše ta semena in jih raztolčejo v prah. In če človek, ki se morebiti še ni nikdar smejal v svojem življenju, zavžije ta prašek, se nagloma spremeni. Dotičnik se začne obnašati kakor kak „neumni Avgust“ v cirkusih, pleše, poje in se gro m k o s m e j e. To razpoloženje traja nad eno uro. Potem sledi trdno spanje. Ko pa se tak človek prebudi, je vse pozabljeno. O vseh svojih neumnostih, ki bi mu drugače delale težko vest, se ne ve več spominjati; sploh ne ve o ničem, kar je delal in počel.

Nekaj zanimivosti o dežju. Vsako sekundo pade na zemljo 15 mil. ton dežja, vsako uro 53.000.000.000 ton, na dan okoli 1 bilion 271 tisoč milijonov, na leto približno 464 bilionov ton. Ako bi se ta ogromna masa vode razdelila enakomerno po vsej zemeljski površini, bi stala voda po nji 91 cm visoko. Ali dež pada zelo neenakomerno in neenako na raznih predelih zemeljske oble. V mnogih krajih ne pade celo leto ni kaplje dežja, medtem ko bi na drugih krajih stala voda, ki pada iz oblakov, po več metrov visoko. Tako pade n. pr. na nemški jugozapadni afrikanski obali tako malo dežja, da bi stala dežnica na dotični površini komaj 1 do 4 cm.

Člani ruskega „Bibliografičnega društva“ na shodu v Petrogradu.

Modni salon Ozmec Pepina

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Slovenski brivec v Trstu

ANTON NOVAK

v ulici Sette Fontane 13 se toplo priporoča vsem tržaškim Slovincem za obilen obisk. Brivnica moderno higiensko urejena.

:: Postrežba točna. ::

F. K. Kaiser

puška v Ljubljani, Šelenburgova ulica št. 6, priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih pušk in samokresov, lovskih potrebščin, vseh del koles (biciklov) kakor tudi umetelni ognj po najnižjih cenah. Popravila pušk, samokresov in biciklov točno in solidno. Cenovnik zastoj in poštnine prosto.

Sklicujte se pri nakupovanju na Slovenski Ilustrovani Tednik!

Ob Soči: Pogled na Sočo s Kobariškega mosta.

Išče se več starejših, dobrih

mizarjev

na politirana pohištva, z dobro plačo in proti takojšnjemu vstopu. — Ponudbe sprejme Otto Troidl, Graz, I Harmonie.

Vljudno priporočam svojo

knjigoveznico

v mestu in na deželi. Albert Feldstein v Ljubljani, Radeckega cesta št. 12.

Lahek zaslužek

za na dom, za fante in dekleta že od 14 leta naprej, kjer se lahko zasluži na dan 3—4 K in to brez posebne učenosti. Kdor želi pojasniti in vzorec od dela, naj pošlje 60 v v znakah, katere se mu pa vrnejo, ako dela ne sprejme. Izrezljarska trgovina trg Lemberg, Šmarje pri Jelšah.

Pri nakupovanju daril za Božič in Novo leto se priporoča

L. J. Fröhlich

portretno slikarstvo in umetniški zavod, Ljubljana, Hrenova ulica 17. Ustanovljeno 1899, poštno-hranilnični čekovni račun 113.059.

Izvršuje pod garancijo po vsaki fotografiji slike s črno kredo, akvarele in z oljnatimi barvami od 5 K naprej.

Zahtevajte cenike.

M. Mulley, Ljubljana

Proda se hiša s trgovino

novozidana, visokoparтерна, v švicarskem štilu, ki stoji tik deželne ceste in večje tovarne ter železniške postaje. Oddaljena je od farne cerkve in šole 15 minut hoda. Hiša obstoji iz 3 sob, kuhinje in z velikim, za trgovino primernim prostorom, s 3 kleti in s 3 hlevi za svinje. Zraven hiše je velik vrt za zelenjavo in prostorno dvorišče. Vknjiženih lahko ostane 2500 K. Cena je 12.000 K. Več se izve pri g. Vincencu Prešern v Poljčanah.

Ivan Millonig Trst, Via Caserma 14

Trgovina delikates in kolonijal. Razpošilja od 5 kg naprej: Riž, kava, čaj, rum i. t. d.

Kdor se hoče

bolečin v pljučih, vratu in goltancu, če so še tako trdovratne ali pa astme, če je še tako stara in se zdi neozdravljiva, rešiti enkrat za vselej, naj se obrne na A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburgerstr. 79. Tisoče zahvalnih pisem. Brošura zastoj.

Christofov učni zavod

pride od 1. novembra t. l. naprej poučne večerne tečaje za gdč. prodajalke, blagajničarke, vajeke itd. v računstvu, dopisovanju, strojepisju itd. Šolnina neznatna. Oglasi se sprejemajo vsak dan od 2. do 3. ure popoldne v Sodni ulici 2. Na zavodu se bodo vršila tudi razna poučna strokovna predavanja.

Vinski kupci,

:: pozor! ::

Jako dobro in ceno vino se dobi v Žetalah pri Rogatcu. Pojasnila daje načelstvo posojilnice :: istotam. ::

Cene zmerne.

Vino je imelo 18° do 21° sladkorja.

XII. zvezek H. Volaričevih skladb vsebuje za ženski dvospev in klavir 1. *Dvoja rožica*, 2. *Slovenskim mladenkam*. Cena 1 K 50 h. Se dobi pri *Franciški vdovi Volaričevi v Zgor. Šiški št. 100 pri Ljubljani*.

Bukova drva

zrezana na 60 cm dolga polena in zložena v seženjske skladnice, dalje drobno razcepljena jelova in bukova drva 20 cm dolžine in zvezana v okrogle butarice 50 cm v premeru dobavi najceneje v poljubni količini prosto postavljena do hiše v Ljubljani: *Leva grofa Auerperga gozdarski in upravni urad v Namršlju, p. Studence-Ig pri Ljubljani*. — Blago se lahko naroči po pošti ali pri hišniku v Gospodski ulici št. 15.

Hočete li dobro in varno voziti?
Izdelovatelj vozov
Franc Visjan
Ljubljana, Kolodvorska ulica 25, priporoča svojo bogato zalogo novih in že rabljenih
VOZOV

Katinka Widmayer
modna trgovina pri "Solncu" v Ljubljani.

Resnica je, da se
nagrobni venci

s trakovi in napisi ter umetne cvetlice dobe le v moji trgovini najceneje in o tem se lahko vsakdo sam prepriča. Posebno se še priporočam gg. trgovcem na deželi.

TRI ŽLICE

železnatega vina lekarja Piccolija Ljubljani, c. in kr. dvorn. založn., vsebujejo množino železa, ki jo mora zaužiti odrasli človek vsak dan, ako njegov organizem potrebuje železa, v nasprotju z drugimi izdelki, ki vsebujejo le tako množino železa, ki se dokazano nahaja v vsakem namiznem vinu, in torej nimajo nikake medicinske vrednosti. ::
Polliterska steklenica 2 K.

Tržaški Slovenci!

Poslužujte se edino slovenske zlatarne in urarne v Trstu, Vašega rojaka, podpornika nar. društev

Vekoslava Povha

v ulici del Rivo št. 26 (pri sv. Jakobu.) Postrežba točna, cene nizke, izbira velikanska. Cenik franko.

Dobra tehnična moč

je na razpolago.

Sprejema dela na dom in gre tudi v kako tehnično pisarno. — Pisma na upravo "Tednika".

Pristen dober
brinjevec se dobi pri L. Šebeniku v Sp. Šiški pri Ljubljani.

TEODOR KORN

kleparstvo, krovstvo in vpeljava vodovodov, Ljubljana, Poljanska cesta 8. Izvrševanje vsakoršnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoskim in tuzemskim škrljem, z asbest-cementnim škrljem (Eternit) patent Hatschek, z izbočeno in ploščnato opeko, lesnocementno in strešno opeko. Vsaka stavbinska in galanterijska kleparska dela v priznani solidni izvršitvi. Poprave točno in ceno. :: Proračuni brezplačno in poštne in poštne. ::

Občinska hranilnica v Drnišu v Dalmaciji sprejema hranilne vloge

od K 2.— do K 100 000.—

proti 5% obrestovanju, ter povrača zneske do K 5000 brez odpovedi, zneske do K 20.000 proti prijavi 8 dni, večje zneske po dogovoru. — Za polletno izplačevanje obrestij izdaja na zahtevanje obrestne knjižice. Dopisovanje v slovenskem in hrvaškem jeziku. Za varnost hranilnih vlog in njih obrestovanje jamči občina Drniš.

PRESENETLJIVA NOVOST! 600 komadov samo 4 krone.

Krasna pozlačena 26 ur idoča precizijska anker ura z verižico, natančno regulirana, za kar se jamči 3 leta ena moderna svileni kravata za gospode, trije komadi najfinejših žepnih robcev 1 krasen prstan z imit. žlahtn. kamnom, 1 cevka za smodke z jantarom, ena elegantna ženska broška (novost) eno krasno žepno toaletno ogledalce, ena usnjata denarnica, en žepni nožič, en par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vse double zlato s patentiranimi kaveljčki, en srčan album za podobe s 36 podobami najkrasnejšimi celega cveta, 5 šaljevih predmetov, velika veselost za staro in mlado, en jako praktičen spisovnik za pisma, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja stane samo 4 krone.

Pošlje se po povzetju potom centralne razpošiljalnice

F. Windisch Krakov št. T/22

NB Za neugajajoče denar nazaj.

Kupujte le najpopolnejša pisalna stroja

Smith & Bros UNDERWOOD

Brezobvezno razkazovanje! Ceniki franko. The Rex Co. Ljubljana. Selenburgova ul. 7.

Dr. B. Ipavic

(ženske bolezni) zopet ordinira v Ljubljani, Zaloška cesta.

Najboljše, najzanesljivejše pariške novosti,

kakor tudi izdelovanje vseh vrst kirurških bandaž, kakor kilnih pasov z ali brez peresa, trebušnih obvez, suspensorijev itd., pokončne držaje, umetne ude in druge aparate proti telesnim poškodbam po zdravniškem predpisu priporoča

po nizkih cenah bandažist in rokavičar
FRANC PODGORŠEK
Maribor, Burggasse št. 7.

Opeko

najboljše vrste, zlasti zarezno in navadno strešno in vsakovrstno drugo opeko, kupite dobro in po ceni samo pri slovenski tovarni za glinske izdelke v Račju.

Največja zaloga oblek

za gospode in dečke, ter konfekcije za dame in deklike.

Cene zelo nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Minka Horvat, modistinja.

Jaz podpisana ne delam kričeče reklame, pač pa postrežem cenjenim damam v svoji stroki, kar najbolje, ker imam dovolj spretnosti za to. Vedno pazim, da imam, kolikor mogoče majhne režijske stroške, zato mi je mogoče nuditi svoje blago in delo, kar najceneje. Kdor se o tem prepriča, ostal mi bode zvest odjemalec. Dame z dežele dobe na zahtevanje slike. Vsa popravila najceneje.

Minka Horvat, modistinja

Ljubljana, Sv. Jakoba trg.

3000 parov čevljev razdamo zastonj.

Zavoljo vpeljave naših izbornih chevr. čevljev smo se odločili, da razdamo zastonj 3000 parov čevljev. Naši čevlji so elegantni, iz najboljšega usnja (moderni trpežni) in Vam jih damo 3 pare zastonj, ako nam povrne stroške za delo, v znesku 12 K. 3 pari stanejo drugače 36 K in mi Vam jih toraj v resnici darujemo, in to samo zato, da priporočate čevlje naše tovarne med svojimi znanci. Jasno Vam mora biti, da Vam pošljemo v resnici le dobre čevlje, ker računamo potom Vaše priporočbe tudi na druge odjemalce. Zahtev po naših gratis čevljih prihaja dan za dnem veliko. Kakor je razvidno, bodo čevlji, ki so določeni v ta namen, kmalu pošli. Ako hočete izrabiti to priložnost, blagovoliti poštoobratno naročiti in dobiti 3 pare čevljev, s katerimi boste gotovo zadovoljni. Pošljemo Vam, kakor si želite, čevlje za gospode ali dame iz najboljšega usnja in v vsaki velikosti številke ali po centimeterski meri, katero naznanite. Ako bi Vam ne ugajali, vzamemo čevlje radevolje nazaj, tako da je zguba popolnoma izključena. — Čevlje pošljamo proti povzetju ali če se plača naprej. Naročuje se pri tovarni čevljev v Oswiecim št. 566. Avstrija.

Kavarna Slovenski časopisi

Vaelske namesti

Kdor si ogleda najlepše, zgodovinsko slovensko mesto: **PRAGO** naj zlatoprenočuje

v hotelu Zlata Husa

100 najmodernejših komfortovanih sob

Telef. inter. 1277.

HOTELIR ALOJZ JUNGER.

Lastnik palače Vacl. Klofač, državni poslanec.